

Mówione Słowo # 157

Jedno Życie stukrotnie

pastor Brian Kocourek

25 kwietnia 2010

Galacjan 2:20 *Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.*

Kolosan 3:1 *A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem, tego co w górze szukajcie, gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej; 2 O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi. 3 Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu; 4 Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, (okazać to phaneroo, co jest zmanifestować prawdziwy charakter) wtedy się i wy okazecie (phaneroo, wtedy wy również zmanifestujecie swój prawdziwy charakter) razem z nim w chwale. A tylko przypomnijcie sobie, ta chwala to greckie słowo „**doxa**”, co jest jego opinią, wartościami i oceną. A kiedy On przychodzi, by zmanifestować swój prawdziwy charakter, co On uczynił w tym czasie, my także zmanifestujemy nasz prawdziwy charakter (który jest charakterem, którego On wybrał, by został zmanifestowany przez nas przed założeniem świata, by wyrazić jego opinie, wartości i ocenę. A to jest nasz prawdziwy charakter.*

Dzisiejszego poranka chciałbym przeczytać tylko jedną myśl z akapitu **174** kazania **Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem**, gdzie brat Branham powiedział: ... *174 Inni przejdą i powiedzą: „Coż, wiesz co, sądzę, że za chwilę wypróbuję to.” Uduisz się. To się zgadza. Rozumiecie? Lecz gdy jesteś naprawdę pustym, mówisz: „**Panie Jezu, już nie ja, ale od teraz Ty,**” (Rozumiecie) **tedy to przyniesie stukrotny plon.** Czy wierzycie w to? Ja wierzę w to również.*

Dzisiejszego poranka chciałbym spojrzeć na to „stukrotne”, o którym mówi brat Branham, że przyjdzie, jeżeli umrzemy dla siebie i pozwolimy Chrystusowi, by zawładnął w naszym życiu. To właśnie przeczytaliśmy wczoraj wieczorem z Galacjan 2:20, gdzie to Paweł powiedział.

Aby lepiej zrozumieć, jak to możliwe, że moglibyśmy otrzymać stukrotny plon w naszych istotach, zrozumiejmy najpierw, co to znaczy być stukrotnym.

Stukrotny to nie sto procent. Stukrotnie oznacza sto razy więcej, niż jest teraz. Sto procent tylko podwaja, ale stukrotnie oznacza sto razy więcej. A stwierdzamy, że Jezus mówi o tym w podobieństwie o Siewcy.

Ew. Mateusza 13:3 *I mówił do nich wiele w podobieństwach. I rzekł: **Oto wyszedł siewca, aby siać.** 4 A gdy siał, padły **niektóre ziarna na drogę** i przyleciało ptactwo i zjadło je. 5 Inne zaś padły na **grunt skalisty**, gdzie **nie miały wiele ziemi**, i szybko powschodziły, gdyż **gleba nie była głęboka.** 6 A gdy wzeszło słońce, **zostały***

*spieczone, a że nie miały korzenia, uschły. 7 A inne padły między ciernie, a ciernie wyrosły i zadusiły je. 8 Jeszcze inne padły na dobrą ziemię i wydały owoc, jedne **stokrotny**, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. 9 Kto ma uszy, niechaj słucha.*

Ew. Mateusza 13:18 Wysłuchajcie więc podobieństwa o siewcy. 19 Do każdego, kto słucha słowa o Królestwie i nie rozumie, przychodzi zły i porywa to, co zasiano w jego sercu: to jest ten, kto jest posiany na drogę. 20 A posiany na gruncie skalistym, to ten, kto słucha słowa i zaraz z radością je przyjmuje, 21 Ale nie ma w sobie korzenia, nadto jest niestały i gdy przychodzi ucisk lub prześladowanie dla słowa, wnet się gorszy. 22 A posiany między ciernie, to ten, który słucha słowa, ale umiłowanie tego świata i ułuda bogactwa zaduszają słowo i plonu nie wydaje. 23 A posiany na dobrej ziemi, to ten, kto słowa słucha i rozumie; ten wydaje owoc: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, a inny trzydziestokrotny.

Jest parę spraw dotyczących tego podobieństwa, które powinniśmy zrozumieć, zanim przyjrzymy się stukrotnemu plonu. A pierwszą sprawą jest to, że on mówi: „**niektóre padły na drogę.**” Określenie „paść na drogę” jest idiomem, który znaczy: „**nie potrafić kontynuować; poddać się. Być odstawionym albo odrzuconym z powodu innych względów.**” To są ci, którzy z powodu tego, iż nie ustanowili właściwego znaczenia dla Słowa, oni odstawili go obok innych spraw, lub pozwolili innym sprawom, by weszły w ich drogę, i dlatego coraz bardziej tracili to, co myśleli, że mają. W rzeczywistości jest tak dlatego, bo po prostu nie rozumieli Słowa i jego doniosłości w tym czasie, a więc kiedy zły przechodził, dali się złapać i byli wyrwani od Prawdy.

O innych jest powiedziane, że **upadli na grunt skalisty.** Określenie **Grunt Skalisty** jest frazą, która oznacza: „**jeżeli żądanie lub ostrzeżenie, lub rada przychodzi do nich, a oni po prostu zignorują to.**” Tym właśnie jest nazwane spaść na grunt skalisty, ludzie ignorują to. To jest twarde miejsce, gdzie nasienie Słowa zostało zasiane, a to tam tylko leży, a słońce piecze je, powodując jego wyschnięcie i usychanie, ponieważ nie zostało posiane do dobrej ziemi. A Biblia mówi, że oni słuchają Słowa i przyjmują je z radością przez chwilę, lub przez pewien okres czasu, a ilu widzieliście tak zwanych wierzących, którzy, jak wydawało się, przyjmowali to Poselstwo, kiedy pierwszy raz usłyszeli je, ale niczego z nim nie zrobili, a że nie posiali tego do swych serc, i nie podlewali przez obmycie wodą Słowa, to uschło, a oni zwiędli całkowicie. Biblia mówi, że jest tak **z powodu tego, iż nie mieli korzenia.** Mówiąc inaczej, nigdy stanowczo nie zasiali Słowa, którego słuchali. To są powierzchowni chrześcijanie, wytrzymują przez chwilę, co znaczy, że przez pewien okres znoszą ograniczenia, które ustanawia Słowo, ale kiedy przychodzą próby i doświadczenia z powodu Słowa, coraz więcej lub raz za razem robią uchybienia. Słowo **uchybiać** znaczy **potykać się**, lub po prostu grzeszyć. A wiemy, że grzech jest niewiarą. Oni przestają wierzyć. Oni wierzyli przez chwilę, ale przestali wierzyć.

Tłumaczenie New International Version tłumaczy to podobieństwo w następujących słowach. **NIV 18** *Wysłuchajcie więc, co znaczy podobieństwo o siewcy. 19 Kiedy ten, kto słucha Poselstwa, a nie rozumie je, wtedy przychodzi Zły i porywa to, co zasiano w jego sercu: to jest ten, kto jest posiany na drogę. 20 Ten, kto przyjął nasienie, które spadło na skaliste miejsca, jest człowiekiem, który słucha słowa (Poselstwo na ten czas) i od razu przyjmuje je z radością. 21 Ale nie ma w sobie korzenia, wytrzyma tylko krótko. Kiedy przychodzą problemy i doświadczenia z powodu słowa, on szybko odpada. 22 A ten, kto otrzymał nasienie, które spadło między ciernie, jest człowiekiem, który słucha Słowa, ale troski o życie i zwodnicze bogactwo zaduszają je, czyniąc go bezowocnym. 23 A ten, kto otrzymał nasienie, które spadło na dobrą ziemię, jest człowiekiem, który słucha Słowa i rozumie je. On przynosi plon, jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, a inny trzydziestokrotny.* Więc widzimy w tym podobieństwie, jak Jezus mówi nam, iż jest bardzo ważne nie tylko słuchać, ponieważ wszystkie typy wierzących słuchają tego, ale jest tylko jeden typ, który zrozumiał, co usłyszał, a to ten, który w rzeczywistości przynosi plon z tego, co usłyszał. Pamiętajcie, mówimy z kazania Mówione Słowo jest oryginalnym Nasieniem, a Chrystus Jezus, nasz Starszy brat był oryginalnym Nasieniem, a więc był pierwociną.

A Paweł mówi w **Rzymian 11:16** *A jeśli zaczyn jest święty, to i ciasto; a jeśli korzeń jest święty, to i gałęzie.* Więc ci bez korzenia nie mogą być świętymi, bo ci z korzeniem z Efezjan 1 byli w Nim przed założeniem świata, i są tymi z korzeniem do oryginalnego nasienia.

Trzecia grupa, którą widzieliśmy, że odpadła, to ci, którzy są nazwani **Ciernistą Glebą**, to ci, którzy słuchają Słowa, ale troski o życie i zwodnicze bogactwa zaduszają Słowo, i dlatego osoba nie rodzi owocu. To są ci, o których martwił się brat Branham, ponieważ to są ci, którzy są dobrymi chrześcijanami, ale są tak bardzo związani z zarabianiem pieniędzy i wyprzedzaniem się w karierze, że nie kładą właściwej uwagi na swe duchowe potrzeby, i spędzają cały swój czas, ubóstwiając swoje materialne potrzeby, a Poselstwo nie jest zaakceptowane przez nich tak, jak powinno być.

Czwarta grupa, którą widzimy, gdzie zostało posiane Słowo, jest nazwana „**Dobra ziemia**”, a Jezus opisuje tę grupę jako „*ten, kto słucha słowa, rozumie je, rodzi wielokrotny owoc.*” Zwróćcie uwagę, że to jedyna grupa, która naprawdę zrozumiała, co usłyszała, a to są jedyni, którzy naprawdę zrodzili owoc z tego, co słyszeli. Widzicie, jest tak wiele ludzi, którzy mogli słyszeć to, ale nie rozumieli tego, więc to, czego słuchali, nie przyniosło im niczego dobrego. O, oni mogli zgromadzać się razem, a nawet mówić o tym, ale o czym oni mówili? Jeżeli to jest teologia, oni ciągle nie osiagają tego. A Pismo mówi: „nie trafić w to jest grzechem”, a grzech jest niewiarą. Więc chociaż schodzą się razem, by mówić o Słowie, moim pytaniem jest, na czym się skupiają. Możesz słuchać tego, a jeżeli skupiasz się niewłaściwie, ciągle jesteś nieświadomy tego, czego słuchasz.

Znowu widzimy to podobieństwo powiedziane przez Marka w 4. rozdziale Jego Ewangelii.

Ew. Marka 4:3-9 3 *Stuchajcie! Oto wyszedł siewca, aby siać. 4 A gdy siał, padło jedno na drogę i przyleciało ptactwo, i zjadło je. 5 Inne zaś padło na grunt skalisty, gdzie nie miało wiele ziemi i szybko weszło, gdyż gleba nie była głęboka. 6 A gdy weszło słońce, zostało spieczone, a że nie miało korzenia, uschło. 7 Inne znów padło między ciernie, a ciernie wyrosły i zadusiły je, i owocu nie wydało. 8 A inne padło na ziemię dobrą, weszło, wyrosło i wydało owoc trzydziestokrotny i sześćdziesięciokrotny, i stokrotny, 9 I mówił: Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha.*

Ew. Marka 4:14-20 14 *Siewca rozsiewa słowo. 15 Tymi na drodze, gdzie jest rozsiane słowo, są ci, do których, gdy je usłyszeli, zaraz przychodzi szatan i wybiera słowo, zasiane w nich. (To jest poronione życie, bo szatan czyni to z życiem słowa w tej osobie)*

16 *Podobnie, zasianymi na gruncie skalistym są ci, którzy, skoro usłyszą słowo, zaraz je przyjmują z radością, 17 Ale nie mają w sobie korzenia, lecz są niestali i gdy przychodzi ucisk lub prześladowanie dla słowa, wnet się gorszą.*

To jest poronienie, ponieważ to nie jest moc kogoś innego uwolnionego nad nimi jak jest w przypadku aborcji, gdzie dziecko nie decyduje o niej, ale to są ci, którzy słyszą i przyjmują z radością, lecz gdy jest głoszone Słowo, które woła ich, by nieśli krzyż Słowa, oni uchybiają, potykają się na Słowie. Nie mają korzenia **W** sobie, i jak jajko, które nie może trzymać się ścianki macicy, jest wymiecione, oni są poronieni. Jest w nich pewna słabość i nie mogą uchwycić się ostatniej deski ratunku, a że nie mają korzenia, nie ma prawdy przywiązanej do ścianki macicy, nigdy nie dojrzeją, i umierają w słabym stanie.

Ew. Marka 4:18 *A innymi, zasianymi między ciernie, są ci, którzy usłyszeli słowo, 19 Ale troski tego wieku i ułuda bogactw i pożądanie innych rzeczy owtładają nimi i zaduszają słowo, tak iż (Słowo) plonu nie wydaje,*

Oni urodzili się martwymi. (To jest grupa z Laodycjczyków, którzy umiłowali troski tego świata bardziej, niż miłują Słowo Boże, które wzywa do zupełnego oddzielenia się od niewiary i rzeczy tego świata.) A jako pępowina jest owinięta wokół nieurodzonego dziecko i dusi go, tak samo troski tego życia owijają się wokół dziecka Bożego, które nie dorosło do pełnej dojrzałości i zadusza życie Słowa właśnie w nich. To jest grupa, o którą brat Branham martwił się najbardziej. O to właśnie on starał się bardzo – wstrząsnąć kościołem, ponieważ widział, że najbardziej wpływał na niego duszący uchwyt świata. Dlatego on krzyczał głośnym Głosem w wizji, kiedy stał obserwując przechodzącą oblubienicę, i krzyczał: „Pozostań w szeregu.”

20 *Owymi zaś, którzy są zasiani na dobrej ziemi, są ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc trzydziestokrotny i sześćdziesięciokrotny, i stokrotny, (To jest wybrany Gen nasienia Bożego, który jest przeznaczony do tego, aby przyjął przemianę ciała) Oni są Oblubienicą, która rodzi Życie na Obraz Ojca.*

Gdzie występuje urodzenie, coś musi umrzeć. Jest ruch i zmiana, która następuje w ciele. Twoje ciało nie czyni tego, do czego było przyzwyczajone. To jest moc przemienienia, która nim zawładnęła. To jest wywołanie manifestacji w twoim ciele, które na początku nie jest zbyt zauważalne, ale kiedy następuje coraz większy rozwój, to staje się oczywiste dla każdego, który widzi, co się dzieje. A apostoł Paweł powiedział w liście do **Galacjan 4:19** *Dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was;*

On nie powiedział nigdy, że to będzie bezbolesne. Do kiedy jest ból? Właściwie słyszałem, jak kobiety powiedziały, że dobrym powodem dla aborcji jest to, że nie chcą rozszerzania ciała. Inne przerywają ciążę, ponieważ przemiana jest zbyt wielka do zniesienia. Lecz popatrzmy się, co Paweł powiedział o tym.

2 Koryntian 4:8 *Zewsząd uciskani, nie jesteśmy jednak pognębieni, zakłopotani, ale nie zrozpaczeni, 9 Prześladowani, ale nie opuszczeni, powaleni, ale nie pokonani, 10 Zawsze śmierć Jezusa na ciele swoim noszący, aby i życie Jezusa na ciele naszym się ujawniło.*

Inni nie chcą mieć kłopotów. Inni myślą, że to zahamuje ich styl życia. W zakresie naturalnym stwierdzamy, że kobiety dokonują aborcji swych małych niemowląt, ponieważ nie chcą niedogodności z Życiem, które przychodzi, a w tak zwanych wierzących znajdujemy to same nastawienie umysłu. Nie chcą przysparzać sobie kłopotów, które przychodzą z mocą przemiany innego życia w nich, które zaakceptowało ich życie, więc przerywają chrześcijańskie chodzenie. Oni chcą religii o wygodach. Takiej, co nie sparaliżuje ich stylu życia. Takiej, co nie spowoduje zbyt wiele bólu. Takiej, co pozwoli im żyć, jakimkolwiek starym sposobem oni obiorą. Ale wy wiecie, że aborcja nie tylko zabija Życie, które jest zapoczątkowane, ona też umieszcza znak na tym, kto pozwolił na to, by tak się stało.

Ew. Łukasza 8:5-8 *Wyszedł siewca rozsiewać ziarno swoje. A gdy siał, jedno padło na drogę i zostało zdeptane, a ptaki niebieskie zjadły je. 6 A drugie padło na opokę, a gdy wzeszło, uschło, bo nie miało wilgoci. (To jest ścieranie, odpadanie od Prawdy, osłabienie a na koniec śmierć. Oni mieli olej w swoich lampach w tym czasie, ale ten olej nie był dolewany, i nie mieli oleju do świecenia w swoich lampach, by zobaczyć oblubieńca, kiedy stał na zewnątrz ich obozu.) I uschło, Biblia mówi: ponieważ brakowało mu wilgoci. 7 A inne padło między ciernie, a ciernie razem z nim wzrosły i zadusiły je. 8 A jeszcze inne padło na ziemię dobrą i, gdy wzrosło, wydało plon stokrotny. To mówiąc, wołał: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.*

Ponownie w **Ew. Łukasza 8:11-15** widzimy, co jest powiedziane o tym podobieństwie w następujący sposób: *A podobieństwo to znaczy: Ziarnem jest Słowo Boże. 12 A tymi na drodze są ci, którzy wysłuchali; potem przychodzi diabeł i wybiera słowo z serca ich, aby nie uwierzyli i nie byli zbawieni. 13 A tymi na opoce są ci, którzy, gdy usłyszą, z radością przyjmują słowo, ale korzenia nie mają, do czasu wierzą, a w chwili pokusy odstępują. 14 A to, które padło między ciernie, oznacza tych, którzy usłyszeli, ale idąc drogą wśród trosk, bogactw i rozkoszy życia,*

*ulegają przyduszeniu i nie dochodzą do dojrzałości. 15 A to, które padło **na dobrą ziemię**, oznacza tych, którzy szczerym i dobrym sercem usłyszawszy słowo, zachowują je i w wytrwałości wydają owoc.*

Więc widzimy, że w trzeciej grupie są ci, którzy przez pewien okres czasu wchodzą do światła na ten czas, słuchają go i są szczęśliwi z powodu tego, czego słuchają, ale pozwalają innym sprawom, by zajęły priorytet w ich życiu, a jest nam powiedziane, że troski tego życia i poszukiwanie bogactwa wkradają się i zagłuszają życie Słowa, a ono staje się tylko teologią, tylko kościelnictwem i pozostał im tylko duch kościelny a nie Duch Święty.

*W **1 Jana 5:7-8** czytamy: **Albowiem trzech jest świadków, którzy składają świadectwo w niebie: Ojciec, Słowo i Duch Święty, a ci trzej są jedno.***

A chcę, żebyście zauważyli, że istnieją trzy podstawowe czynniki w wydaniu na świat Bożego Życia. Numer jeden to Ojciec, który jest dawcą Życia (a słowo Ojciec oznacza, ten kto płodzi życie). To jest **Ew. Jana 5:26** *Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie.*

***1 Jana 1:2** A żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został -*

***Rzymian 6:4** Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili.*

***Ew. Jana 12:50** I wiem, że przykazanie jego jest żywotem wiecznym. Przeto, co Ja wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec.*

***Ew. Mateusza 19:29** I każdy, kto by opuścił domy albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo dzieci, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy żywot wieczny.*

Drugim czynnikiem Życia, o którym jest tutaj nadmienione przez Jana, jest to „Słowo”, które jest Nasieniem Życia.

***Filipian 2:16** Zachowując słowa żywota ku chlubie mojej na dzień Chrystusowy, na dowód, że nie na próżno biegałem nie na próżno się trudziłem.*

***Ew. Jana 6:68** Odpowiedział mu Szymon Piotr: Panie! Do kogo pójdziemy? Ty masz słowa żywota wiecznego.*

***Ew. Jana 6:63** Duch ożywia. Ciało nic nie pomaga. Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem,*

***Ew. Jana 5:24** Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł z śmierci do żywota.*

A widzimy w następnym miejscu Pisma, że Słowo jest tak bardzo ważne dla naszego Życia, że każdy, kto odejmuje od niego, odcina siebie od Życia Słowa.

Objawienie 22:19 *A jeżeli ktoś ujmie coś ze słów tej księgi proroctwa, ujmie Bóg z dzieła jego z księgi żywota i ze świętego miasta, opisanych w tej księdze.*

Widzimy to również w liście do Efezjan rozdziale czwartym.

Efezjan 4:17 *To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego,* Zauważcie, on zajmuje się tutaj umysłem. **18 Mający przyćmiony umysł** To znaczy, że tracą to światło, które mieli ze Słowa, a więc stają się *dalecy od życia Bożego przez nieświadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich,* Więc odcinając się od światła ze Słowa, oni tak naprawdę odcinają siebie od życia Słowa, i zaczyna proces ich upadku lub usychania i śmierci.

Trzecim czynnikiem Życia, o którym nadmienił tutaj Jan to „Duch Święty”, który jest Życiem. Przypomnijcie sobie, Sam Jezus powiedział: *Moje Słowa to Duch i Życie.*

Rzymian 8:10 *Jeśli jednak Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak duch jest żywy przez usprawiedliwienie.*

Rzymian 8:2 *Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci.*

Galacjan 6:8 *Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny.*

2 Koryntian 3:6 *Który też uzdolnił nas, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie litery, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia.*

Ew. Jana 6:63 *Duch ożywia. Ciało nic nie pomaga. Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem,*

Istnieją trzy stadia naszego wzrastania w Chrystusie (rozpoczyna się Wiara, a potem przechodzi do Nadziei, a na koniec do Miłości, która jest zewnętrznym wyrażeniem Wiary. A Jan powiedział, a największą z nich jest miłość... A w 1 Piotra On mówi o trzech etapach, przez które przejdzie Oblubienica Chrystusa w czasie Objawienia Jezusa Chrystusa. A te trzy etapy to Uwielbianie, Cześć i Chwała, co jest trzema etapami naszego procesu Wzrastania na Synów. A następnie mamy Pismo mówiącego tutaj: „woda, krew i duch.” Trzy stadia Życia.

Aby Życie przyszło w naturalnym zakresie, kobieta musi najpierw przyjąć nasienie. Potem rozpoczyna się ten proces, potem rodzi się życie. POCZĘCIE, PRZEMIANA i IDENTYFIKACJA. Ponownie trzy stadia życia.

POCZĘCIE: oznacza wprowadzić lub przyjąć nasienie, rozpocząć życie. Nasienie jest posiane.

Jest parę spraw, które musimy zrozumieć na temat Poczęcia, jeżeli mamy zrozumieć proces Życia.

1. Nasienie, które jest posiane, nie jest tym samym, które się rodzi. **1 Koryntian 15:35** *Ale powie ktoś: Jak bywają wzbudzeni umarli? I w jakim ciele przychodzą? 36 Niemądry! To, co siejesz, nie ożywa, jeśli nie umrze. 37 A to, co siejesz, nie jest przecież tym ciałem, które ma powstać, lecz gołym ziarnem, może pszenicznym, a może jakimś innym; 38 Ale Bóg daje mu ciało, jakie chce, a każdemu z nasion właściwe jemu ciało. 39 Nie każde ciało jest jednakowe, bo inne jest ciało ludzkie, a inne zwierząt, jeszcze inne ciało ptaków, a inne ryb.*

2. Musi istnieć pewny porządek lub prawo, które rządzi reprodukcją w całym życiu. Inaczej poczęcie przyniosłoby zupełny chaos. **1 Mojżeszowa 1:11** *Potem rzekł Bóg: Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało. 12 I wydała ziemia zieleń, ziele wydające nasienie według rodzajów jego, i drzewo owocowe, w którym jest nasienie według rodzaju jego. I widział Bóg, że to było dobre.*

Zwróćcie uwagę, Bóg to wypowiada, następnie to wykonuje. Prawo Boże to jedynie Bóg w działaniu. Słowo i Moc. A brat Branham powiedział: „ten, kto dał Słowo, jest tutaj, aby je wykonać.”

3. Nasienie musi zrodzić według swego rodzaju. Jeżeli jest Życie w nasieniu, wtedy to życie, które jest w nasieniu, jest tym samym życiem, które zaimanifestuje się. **Ew. Jana 1:1** *Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. 14 A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.*

1 Jana 1:1-3 *Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota - 2 A żywot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został - 3 Co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem,*

Trzy etapy Życia są najważniejsze, ponieważ jeśli jesteś w pierwszych dwóch etapach, poczęciu i przemianie, ciągle możesz skończyć jako martwo urodzony noworodek. A jeżeli przeszedłeś tylko przez usprawiedliwienie, a następnie poświęcenie, ale nie przeszedłeś całej drogi przez chrzest Duchem Świętym, ciągle jesteś zgubiony.

Ew. Jana 14:16-17 *Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki 17 Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna; wy go znacie, bo przebywa wśród was i w was będzie.* Lecz to nie jest zupełne. Musi być dalsze napełnienie, aby zaimanifestować Życie. **Ew. Jana 17:20-22** *A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. 21 Aby*

wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. 22 A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. 23 Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś.

Zauważcie, Jezus modlił się do Ojca, aby ta Chwała, którą jest Doxa, była niezbędna do spowodowania tej szczególnej identyfikacji. „Aby mogli być Jedno, jak my jesteśmy Jedno.”

A jak to możliwe, że moglibyśmy być Jedno „jak”. Co znaczy: w ten sam sposób, jak Jezus i Jego Ojciec są Jedno? Jezus powiedział **Ew. Jana 17:14** *Ja dałem im słowo twoje, a świat ich znienawidził, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata.* Jezus mówi nam, że stajemy się Jedno z Bogiem przez to samo Słowo, przez które On stał się Jedno Z Bogiem. **Ew. Jana 17:20-22** *A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. 21 Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. 22 A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.*

Dlatego to jest oczywiste, że jesteśmy jedno przez przyjęcie tego samego Słowa, które przynosi nam tę samą Chwałę lub ten sam zmysł, jaki był w Ojcu. **A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.**

Czas żniwa 64-1212 87 Jezus powiedział: „*Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie*” (Jan 17, 21a). Nie, by jakiś człowiek nad czymś panował; to się nigdy nie powiedzie. Jedna denominacja chce decydować o drugiej, jeden człowiek o drugim. Jego modlitwą było, **byśmy byli jedno z Bogiem, jak Chrystus i Bóg byli jedno. On był Słowem i Jezus modlił się o to, żebyśmy i my stali się Słowem i odzwierciedlali Go.** Takie jest wypełnienie się Jego modlitwy.

88 Widzicie, jak szatan ma ludzki rozum? Przecież Jezus w Swojej modlitwie nie miał na myśli, że mamy się wszyscy połączyć i mieć wspólny dogmat lub coś w tym rodzaju. Za każdym razem, gdy to czynią, oddalają się coraz bardziej od Boga.

89 **On chce, żebyśmy byli jedno z Bogiem, a Bóg jest Słowem. Każdy poszczególny musi być w swoim sercu jedno z Bogiem.**

Brat Branham powiedział: potrójna tajemnica to „**Chrystus z tobą, Chrystus w tobie i Chrystus poprzez ciebie.**”

Kolosan 3:4 *Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, wtedy się i wy okazecie razem z nim w chwale.*

1 Jana 3:1-3 *Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy. Dlatego świat nas nie zna, że jego nie poznał. 2 Umilowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy.*

Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest. 3 I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty.

1 Piotra 1:3 mówi nam, że to Bóg spłodził nas. *Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa,*

Jest potrzebny Sam Pan, by spowodować znówuzrodzenie. USPRAWIEDLIWIENIE utorowało drogę dla Poświęcenia, które utorowało drogę do Chrztu Duchem Świętym, a to utorowało drogę dla samego Chrzciciela, żeby został zidentyfikowany pośród nas.

W czasach Abrahama nastąpiło zjawienie się Boga w ciele, które utorowało drogę dla przyjścia obiecanego syna.

2 Koryntian 3:18 *My wszyscy tedy, z odstoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem.*

Ew. Jana 3:1-7 *A był człowiek z faryzeuszów imieniem Nikodem, dostojnik żydowski. 2 Ten przyszedł do Jezusa w nocy i rzekł mu: Mistrzu! Wiemy, że przyszedłeś od Boga jako nauczyciel; nikt bowiem takich cudów czynić by nie mógł, jakie Ty czynisz, jeśliby Bóg z nim nie był. 3 Odpowiadając Jezus, rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego. 4 Rzekł mu Nikodem: Jakże się może człowiek narodzić, gdy jest stary? Czyż może powtórnie wejść do łona matki swojej i urodzić się? 5 Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. 6 Co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest. 7 Nie dziw się, że ci powiedziałem: Musicie się na nowo narodzić.*

Jeżeli siejesz dla ciała, będziesz żąć z ciała. Jeżeli siejesz dla Ducha, będziesz żąć z Ducha.

Poruszamy się z drugiego etapu Życia do trzeciego, który jest IDENTYFIKACJA.

1 Koryntian 13:12-13. Idąc bliżej i bliżej, twarzą w twarz do samej Miłości.

1 Piotra 1:3 *Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, 4 Ku dziedzictwu nieznikomemu i nieskałanemu, i niezwiędłemu, jakie zachowane jest w niebie dla was,*

Rzymian 8:18-25 Całe stworzenie wzdycha a nawet wy.

Brat Branham powiedział: „*Nic poza objawionym słowem nie może ożyć.*”

1 Piotra 1:22-23 *Skoro dusze wasze uświęciliście przez posłuszeństwo prawdzie ku nieobłudnej miłości bratniej, umiłujcie czystym sercem jedni drugich gorąco, 23 Jako*

odrodzeni nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa.

Jest potrzebny Sam Pan, by spowodować znowuzrodzenie. USPRAWIEDLIWIENIE utorowało drogę dla POŚWIĘCENIA, które UTOROWAŁO DROGĘ DO CHRZTU DUCHEM ŚWIĘTYM, co utorowało drogę dla SAMEGO CHRZCICIELA, żeby został zidentyfikowany pośród nas.

ABRAHAM: Boże zjawienie utorowało drogę dla przyjścia obiecane go syna.

Sprawdźmy, co się dzieje po POCZĘCIU. Następny etap to przemiana. Tę część kobiety naprawdę nienawidzą. Nie przeszkadza im etap poczęcia. Jednak one nie lubią etap przemiany, ponieważ to woła ją do ofiarowania swojej części. Nasz finał na górze Karmel jest wtedy, kiedy nastąpi zachwycenie. To będzie naszą całkowitą identyfikacją. To pokaże, czy naprawdę poczęłeś lub nie, czy też przeszedłeś przez okres urodzenia, a tak naprawdę niczego nie miałeś. Ta kobieta, o której mówiłem wam, odczuwała ruch, ona odczuwała życie. Lecz gdy życie zakończy się, przemienia się na gazy, a lekarz nie znalazł życia, więc wy staracie się pojąć, co ona miała.

1 Jana 3:3 *I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty.* Czym jest nadzieja? To jest tak, jak w przypadku tej kobiety, najpierw nie jest świadoma, że poczęła: czuje się mizernie, patrzy do zwierciadła, wygląda mizernie, czuje się chora. Myślałem, że kiedy przeżyłem znowuzrodzenie, stałem się bezgrzeszny. Coraz bardziej widzę, że nienawidzę w sobie więcej niż przedtem. Następuje czas wewnętrznego chaosu. Patrzcie.

A sprawa ma się w następujący sposób, aby przyjąć fizyczną przemianę jej ciała, kobieta musi najpierw przyjąć w swym umyśle, że wejdzie do stanu poczęcia w jej umyśle. I tak ona stwarza atmosferę do przyjęcia nasienia. **2 Koryntian 3:17** *A Pan jest Duchem; gdzie zaś Duch Pański, tam wolność. 18 My wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem.*

Rzymian 12:1-2 *Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza. 2 A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe.* Przemiana rozpoczyna się od odnowienia umysłu.

Rzymian 8:5-6 *Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym, co duchowe, 6 Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój.*

Ona pocnie, potem przechodzi przez okres przemiany, gdzie czuje się okropnie. Ale coś dzieje się wewnątrz niej. Przypominam sobie, jak pewnego razu brat Vayle przyjechał do Minneapolis w Minnesocie i zabrał swego przyjaciela. On udał się do domu tamtej nocy, a kiedy modlił się odnośnie tego, co słyszał, zachorował. Więc

pomyślał sobie, że to jest Bóg ostrzegający go, by trzymał się z dala od tego. O ludzie, czy wyobrażacie sobie kobietę, która jest poślubiona mężczyźnie, ona pocnie i zacznie czuć się chora, mówi: muszę uciec od tego człowieka, on czyni mnie chorą. Czy nie wiecie, że kiedy przychodzicie do Pana i Poczniecie Jego Życie, to spowoduje wam ból serca i wewnętrzny chaos i wszelkiego rodzaju mdłości.

Dlaczego? Ponieważ coś ma nastąpić. Coś jest ożywione w was, a to wypiera inne części z was. To wypycha starego człowieka.

Ta, która jest świadoma tego, że urodzi dziecko, przygotowuje się. Kobieta, która pali i pije, kiedy stwierdza, że jest w ciąży, zaniecha palenia, picia, przygotowuje się. Ona pielęgnuje o całe ciało. Ten sam wielbłąd, którego Rebeka napoiła, ten właśnie zaniósł ją do domu Izaaka. W 3. lub 4. pieczęci brat Branham powiedział: „**to samo nasienie, które ona podlewa, zabierze ją stąd.**” Jeżeli kobieta ma przynajmniej trochę macierzyństwa w sobie, całe jej życie jest dedykowane do wydania na świat tego życia, które jest w niej.

1 Jana 3:3 *I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty.*

Kiedy następuje poczęcie, pierwsza rzecz, która jest kształtowana, to głowa i rdzeń kręgowy. Następnie ciało i kończyny. Następnie komórka jest dodawana do komórki, palce u rąk i nóg zaczynają pojawiać się. Cechy charakterystyczne ojca zaczynają występować bardziej szczegółowo, kiedy życie rośnie wewnątrz ciebie. Ono dochodzi bardziej do obrazu Ojca, kiedy przybliży się czas urodzenia. **KIEDY NEGATYW PRZYBLIŻA SIĘ DO POZYTYWU, STAJE SIĘ BARDZIEJ PODOBNYM DO POZYTYWU.** (cieniem). **1 Jana 3:2** *Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest.*

Kiedy ludzie widzą, jak przychodzi, nie wiedzą, co sprawia to dla niej, dopóki nie dojdzie do miejsca, że pokaże się to na jej ciele. Kiedy kobieta nie rozumie, przez co przechodzi, nie czuje się wygodnie z nikim, a nie czuje się wygodnie nawet ze sobą.

Kiedy zrozumie w końcu, co się dzieje, wtedy powinna potrafić zająć się tym. O, ciągle możesz mieć poranne mdłości. Ciągle możesz przechodzić przez bóle i zaniepokojenie. Nie zaprzeczam, że możesz czuć się mizernie, ale pamiętaj, Życie przychodzi. Może czujesz się jak najbardziej mizerny chrześcijanin, który kiedykolwiek chodził po tej ziemi, ale tylko pamiętaj, Życie przychodzi. Trzymaj się tego. Nie poroń.

2 Koryntian 3:18 NIV *My wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem odzwierciedlamy chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, w coraz większą chwałę, która pochodzi od Pana, który jest Duchem.*

Posuwamy się z drugiego etapu Życia do trzeciego, który jest IDENTYFIKACJĄ.

1 Koryntian 13:12 *Teraz bowiem widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce, ale wówczas twarzą w twarz. Teraz poznanie moje jest częściowe, ale wówczas poznam tak, jak jestem poznany. 13 Teraz więc pozostaje wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz z nich największa jest miłość.*

Przybliżając się coraz bardziej to tej fazy, która jest Miłością, bo Sam Bóg jest Miłością. Ta przemiana przyprowadza nas do identyfikacji. Wówczas poznamy tak, jak jesteśmy poznani.

Pochylmy nasze głowy do modlitwy.